KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

KVINDELIG FREMSKRIDTSFORENING.

Nr. 23.
Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 7. Juni 1891.

IV. Aargang.
Alle Klager over Uregelmæssigheder Bladets Forsendelse bedes indgivet til det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Kvindesags-Møde
og
Folkefest i Skoven.

Komiteen for de samlede Kvindeforeninger har nu modtaget Ministeriets Tilladelse til at afholde et Kvindesags-Møde og en Folkefest ved den slesvigske Sten i Dyrehaven Søndagen den 21de Juni.

Det vil maaske undre mange, at Kvinderne vil holde Fest. Hvilke Fremskridt er der gjort paa Kvindesagens Omraade, hvilke Sejre har vi at fremvise, som det er værd at holde Fest over? Ingen. — Og dog er det med Flid, at Foreningen har valgt det skønneste Sted i Danmark til at samles med Meningsfæller, det er med Flid, at vi kalder vort Møde en Fest.

Ti i Virkeligheden er der gjort et stort Fremskridt, hvis vi ser ind ad paa selve Organisationen af Kvindeforeningerne. „De samlede Kvindeforeninger", af hvilke hver for sig har sin særegne Opgave, har allerede ved deres kortvarige Samarbejde bragt Blodet til at pulsere friskere i Kvindeorganisationen, saa der ikke alene er vundet et betydeligt Antal Medlemmer, men ogsaa lagt en Varme og en Glæde ind i Samarbejdet, som lover store Resultater.

Der er derfor virkelig Grund til at holde Fest, og selve Festen vil forbaabenlig drage talrige Kvinder, der endnu staar udenfor Organisationen, til sig, hvorved hver Forening vil vinde sine Medlemmer og tage sit Agitationsarbejde op.

Festen tager sin Begyndelse Kl. 4½ ved den slesvigske Sten, hvor de officielle Taler vil blive holdt af Fru Johanne Meyer, Fru Louise Nørlund og Hr. A. C. Meyer. Festsange, passende til Kvindesagen, vil blive afsungne, og et Orkester vil musicere. Efter de tre Taler vil Ordet blive givet frit for enhver, der vil give sit Bidrag til Kvindespørgsmaalets Løsning. For at forhøje Festligheden har flere Sangforeninger lovet vekselvis at afsynge Sange paa Festpladsen. Talerstolen vil blive smukt dekoreret, men ingen Menneskehaand formaar at dekorere den dejlige Festplads skønnere, end den er dekoreret i den lysegrønne Skærsommer, hvor Træerne i malerisk Skønhed breder deres Kroner til Skygge mod Solens brændende Straaler.

Næst efter Herthadalen findes intet Sted, hvor det er lettere at tale, selv for Kvinderøster, end her paa denne mindeværdige Plads.

Ved den slesvigske Sten holdt Grundtvigianerne deres første folkelige Møder, hvor de mest veltalende, frisindede Præster hævdede, at det gjaldt om først og fremmest at være *Menneske* og tage Del i sit Folks Ve og Vel, om man vilde kalde sig en Kristen. Her holdt Arbejderne deres første primitive Møder under Miskendelse og Had, medens nu deres berettigede Krav høres hele Landet over. Nu bliver her atter lagt en historisk Mindesten, idet der nu skal tales fra de stummes Lejr. Kvinderne vil for første Gang holde Fest i Haab om Forstaaelse og Sympathi for deres Lighedstanke i en større Kreds end nogen Sinde.

At Kvinderne vil møde talrigt og med Interesse for deres Sag, tvivler vi ikke om men vi vil til dette Møde sende en særlig Indbydelse til Mænd om at møde og støtte vor Fest. Atter og atter har vi Kvinder deltaget i Fester og politiske Drøftelser, som har ligget Mændene paa Sinde; nu beder vi hver eneste Mand, der er med i de nye Tanker om Menneskerettigheder: kom med til Mødet og styrk Troen og Haabet paa Kvindernes Ret som Samfundsborgere.

Naar den alvorlige Del af Festen er forbi, vil der blive musiceret, og de unge kan da faa sig en Svingom i den grønne Skov. Der vil blive sørget for Telte med Spise- og Drikkevarer for dem, der ikke selv medbringer Madkurve.

Adgangen til Festen er sat til den billige Pris 15 Øre, saa Udgiften skal ikke blive nogen Hindring.

Enhver Mand og Kvinde bør nu arbejde for at gøre Mødet saa bekendt som muligt, for at den rummelige Festplads, hvor der er højt til Loftet og vidt til Væggene, kan fyldes.

Festtegn vil kunne faas hos alle Kvindeforeningernes Bestyrelsesmedlemmer.

Udvalget for de samlede Kvindeforeninger.

Kvindesagen
i den tyske og franske Rigsdag.

Redaktionen har fra „Deutsche Frauenverein-Reform" i Weimar, faaet tilsendt det Andragende, som af denne Forening var indgivet til den tyske Rigsdag i Vinter, om Adgang for Kvinder til lægevidenskabelig Eksamen ved Universiteterne.

Af Andragendet fremgaar det, hvor beskeden den tyske Kvinde er i sine Fordringer om Rettigheder.

Andragendet begynder med at udtale: „at endnu hersker der rundt omkring i Tyskland den Vildfarelse, at alene i Amerika har Kvinder Adgang til videnskabelig Uddannelse, at det endnu ikke er praktisk prøvet her i Evropa. Men Sandheden er, at Tyskland er et af de faa Lande i Evropa, hvor Kvinderne ikke har Adgang til videnskabelige Studeringer."

Efter saa at have opregnet de forskellige Lande, hvor Kvinder har Adgang til Universitetet, fortsætter Andragendet: „Urigtig vilde det være at antage, at den tyske Kvindereformforeningsbevægelse havde til